

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Megállt a drágaság a sertésvágó-
hid nagyban való husvásárján*

Forrás: .....

Magyarország

Bp
(Hely)

1928. 9. 15.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O

Osztályozás

Tárgy

614.97

Hely

Idő

"1928"

Személy

Megállt a drágaság a sertésvágóhid nagyban való husvásárján

Ne tessék félni.

Budapest lakosságát a közeledő télviz idejére nem fenyegeti éhinség.

Már tudniillik a lakoságnak azt a részét, amelyik még meg bírja fizetni a sertéshus és melléktermékeinek mai árát.

Ma künjártam a gubacsi-uti sertésközvágóhídon és ámulva-bámulva láttam, hogy micsoda nagy munka folyik ott csak azért, hogy a milliós Budapestnek meglegyen a mindennapi zsirózója és hébe-hóba a krumplicuszpájza mellé egy-egy falatka disznóhús is jusson.

Naponta nem kevesebb, mint ezeröttszáz darab sertést dolgoznak itt fel, ebben a gigászi méretű vágóhídi apparátusban.

A sivalkodó malacokat a vágóhid területével kapcsolatos sertésvásárról, kis kapun keresztül, hajtják át a vágóhid kövezetes udvarába, onnan be az apró fölkökre beosztott siralomházba.

Szegény állat, mire idekerül, ösztönösen megérzi, hogy no most már innen csakugyan nincs szabadulás. Itt a rettenetes és borzalmas vég. Utolsó megnyilatkozásul még egyszer elsikítja magát, de úgy, hogy az érzékeny embernek egészen a szívéig hat. Azután gyorsan bekerül a halálraszánt állat a szuróhelyiségbe, ahol a marcona legények még annyi időt sem hagynak neki, hogy még

egyszer visszapillantasson balsorstól megveri, rövidke életfolyásán.

Talán tíz másodperc sem telik bele és a szegény, szöke mangalica párolgó tetemeit testhezálló vaskocsin átgörgetik az óriási feldolgozó-helyiségbe.

*

Rettenetes mészárlás folyik ebben az üvegtetejű óriási arénában. Köröskörül, összevissza vasfogások meredeznek és egyszerre legalább vagy ezer, közepén kettéhasított sertéstetem körül szorgoskodik a bőrkötényes vágólegények egész légiója.

Szurják, vágják, trancsirozzák, éles késeikkel fejtegetik, nyuzzák, skalpolják az életelenül lógó tetemeteket.

A szakszerűen kettéhasított és szörétől, belsőrészeitől gondosan megtisztogatott állatot ezután elmésen megszerkesztett mozgófogason átszállítják a nagybani husvásár óriási csarnokába.

A mozgófogásra egyszerre nyolc-tíz kettéhasított sertést akasztanak és a csigakeréken mozgó fogas egyszerre megindul a maga drótkötélpályáján és meg sem áll a nagy huscsarnokig.

A bőrkötényes, nagycsizmás vágólegény játszi könnyűséggel lóditja maga előtt a mozgófogason lógó sertéstetemeteket.

A vágólegény a feje bubjától a csizmája orráig ragyog, sőt csepeg a zsirtól. Még a

fenőköve is merő egy zsir, ahogy mentesközben lefelé csüng és veri a csizmája szárát. Az oldalán, mint bakánál a bajonett, büszkén és vitézül fityeg a késtok, a tokban pedig a gyilkosra és hegyesre élezett kés hármásával.

És micsoda rubusztus alakok ezek a vágólegények. Mindegyike egy-egy önálló díjbirkózó.

Nem szeretnék velük öltözködni.

Ezek közül került ki a mostanában sokat emlegetett Keresztes Lajos is, aki az amszterdami olimpiai bajnokságon világhírességet szerzett a magyar névnek.

*

Ha már itt vagyunk a nagybani husvásáron, nézzünk kissé széjjel, mert van itt elég sok látnivaló.

Ácsorogni és báméskodni ugyan nem tanácsos itten, mert a nagy sürgésforgásban az embert könnyen a falhozlapítja valamelyik vastalyiga, amely súlyos terhével hangosan dübörögve, elrobbog a színen. Tehát tanácsos vigyázni.

A nagybani husvásár egy óriási terjedelmű, üvegtetejű csarnoképületben zajlik le.

Köröskörül a falak mellett fogásokon lógnak a feldolgozóhelyiségből ide átszállított hasított félsertések, a pultokon pedig a disznó belsőrészei és levagdált egyéb apró hulladékokai pihennek. Némelyik hasított félsertés a zsirjától, szalonnájától és hájától gondosan „lepucolva” kínálatja magát, de legtöbbje azonban azonmódon, szalonnástól, hájastól együtt eladó.

A falak mentén köröskörül a nagyvágók foglalnak helyet a táblával megjelölt fölkéjükben.

A nagyvágók itt az eladók és a vásárlók rendszeresen azokból a kishentesekből kerülnek ki, akiknek nincsen módjukban egész disznót önállóan levágni. Idejönnek naponta és itt bármilyen kis mennyiségben kaphatnak húst vagy zsiradékarut kicsinyben való továbbárusításra.

Itt a nagyvágó urakkal néha még alkudni is lehet. Mint éppen ma is, amikor az egész hus- és zsirvásáron erős lanyhulás kezdett végigvonulni.

— Hála Istennek — mondaná erre a drágaság ellen zúgolódó fogyasztó. — Legalább megindul végre az olcsóbbodás.

Ha ugyan egyáltalán hinni lehetne az ilyen lanyhulási tendenciák állhatatosságában.

A megenyhült hentesarcokról azt véltük leolvasni, hogy valamicskét mégis enyhül a sertézsir, ugyszintén a husféle is.

Különösen fokozza erősen a lanyhulást a szomszédos területen zajló élősertésvásárról érkező hír, amely arról tájékoztat, hogy a mai napon mintegy tíz fillérrel csökkent az élődisznó kilónkénti ára.

Más hírnök meg arról hoz jelentést, hogy a zsirpiac is ellanyhult. A nagybani zsir ára egy pengő hatvanról szép lassan lecsuszik először öt, azután kerek tíz fillérrel.

A fillérek is sokat számítanak itt, mert métermázsákról, sőt vagonatélekről van szó.

— Tegnap még kettő nyolcvan volt a zsir

kicsinybeni ára — magyarázza egyik henteszakértő. — Ma már meg lehet kapni kettő hetvenötért is. Holnap, ugy lehet, még olcsóbb lesz. Nincs itt olyan nagy baj a zsirral. Csak álljon be a hidegebb idő. Egyszerre nagyobb tömegben meg fog indulni a nehézsértések felhozatala. Amerikai zsirra igazán nincs szükség. Ha be is hoznák, az sem volna olcsóbb az itthon termelt prima zsirnál.

A nagybani husvásáron a szalonnás félseretések ára kettő harminc körül mozog, de a gyengébbet kettő huszért is meg lehet kapni.

Az ugynevezett „lehuzott“ félsertés ára, melyről a zsiros-szalonnás részeket a henteskések szakszerűen leborotválták, egy pengő kilencven és két pengő körül váltakozik, amíg a belsőrészek árát általában egy pengőjével jegyzik a nagybani husvásár eladói.

*

Vannak azután itten egészen zseniális elnevezések is, amiket magunkfajta laikusok csak kellő magyarázat után értünk meg.

Például az egyik nagyvágó odaszól a vasfogas alatt motoszkáló vágólegényének:

— Tóni, adj ide, ennek az urnak öt kiló *ficlit*.

A szolgálatkész Tóni nagy vájlingban már hozza is a „ficlit“, ami nem más, mint afféle bő zsiradéku hájféle, hulladék, amiből kiolvasztás után a legtisztább zsir kerül ki.

A „ficlit“ lemérjk a nagy álló Chambermérlegen és a vevő — valami kültelki kishentes — boldogan fizeti le érte a két pengő harminc filléres kilónkénti árat.

Ma még ficli volt a becsületes neve, holnap már prima olvasztott sertészsirrá minősül a központi nagycsarnokban, a vasrostélyu hentesfülkék alatt.

Itt ér véget a „ficli“ rövid karrierje...

(d. i.)